

informatore

glasilo delovne skupnosti · emona | ljubljana

to 9 januar 1978 št. 77

PROČILO IZ LJUTOMERA

NOVA MODERNA PREDELOVALNICA

ložen temeljni kamen za nov obrat predelave
tnin in sadja — Začetek proizvodnje 20. sep-
tembra — Naložba 52 milijonov dinarjev

Ljutomer, 4. januar — De-
stavnikov SOZD Emona Commerce
slavili še eno delovno zma-
Ob skromni slovesnosti so
železniško tovorno postava
v Ljutomeru položili temelj-
ploščo za nov proiz-
dno-predelovalni obrat in
sadili prvo lopato.

Slovesnosti so se poleg
stavnikov SOZD Emona
DO Emona Commerce
ležili: Peter Vujec,
predsedstva Gospodar-
zbornice SR Slovenije,
anc Štrkl, predsednik
pšćine občine Ljutomer,
predstavniki družbenopo-

litčnih organizacij tamkaj-
šnjega območja.

Investitor nove naložbe je
DO Emona Commerce Ljub-
ljana, ki ima namen v tem
delu Pomurja, kjer ima šte-
vilne kooperantske odnose
postaviti bazo jutrišnje pro-
izvodno predelovalne indu-
strije.

Branko Bregar, direktor
DO Emona Commerce, je v
svojem govoru povedal:

»Ze tedaj, ko je Emona —
še ex Prehrana — sprejela
sklep, da ustanovi svojo od-
nadaljevanje na 2. strani

veci iz Razkrižja polagajo temeljno ploščo za nov pre-
delovalni obrat.

DELAVSKI SVET JE IMENOVAL:

VODILNE DELAVCE SOZD EMONE

Franc Nebec ponovno imenovan za glavnega direktorja, Ljubo Filipan za namestnika, Ivan Muhič za pomočnika in Miran Blaha za direktorja službe za splošne in samoupravne zadeve

Franc Nebec

LJUBLJANA, 28. decem-
bra — Na rednem zaseda-
nju delavskega sveta
SOZD Emona, ki je bilo
v Maksimu v Trgovski hi-
ši, so delegati soglasno
ponovno izvolili Franca
Nebca za generalnega di-
rektorja SOZD Emona ter
mu s posebno brzojavko
čestitali k temu priznanju
z željo vseh delavk in de-
lavcev Emona, da bi čim-
prč, ozdravel in ponovno
stopil za krmilo naše de-
lovne organizacije.

Prav tako soglasno je
delavski svet izvolil za
namestnika generalnega
direktorja Ljuba Filipana,
za pomočnika Ivana Mu-
hiča ter za direktorja za
splošne in samoupravne
zadeve Mirana Blaha.

V nadaljevanju je de-
lavski svet razpravljal o
predlogu samoupravnega
sporazuma o skupnih os-
novah in merilih za razpo-
rejanje čistega dohodka in
o delitvi sredstev za oseb-
ne dohodke ter skupno
porabo ter ga sprejel.
Predlog rebalansa predra-
čuna celotnega prihodka
skupnih služb SOZD za
leto 1977 so delegati so-
glasno sprejeli z nekate-
rimi pripombami in soli-
darnostnimi popravki.

Iz obrazložitve razpisne
komisije za štiri vodilna
mesta v SOZD Emona po-
zemamo naslednje:

Franc Nebec, ki se je
kot edini prijavil za gene-
ralnega direktorja, je v
predhodnici Emona, nek-
danji Prehrani, bil na vo-
dillnem mestu direktorja
vse od 1951. leta z izjemo
v letih 1958—61, ko je mo-
ral spričo aktualnih pro-
blemov v kmetljestvu pre-
zeti funkcijo predsednika
Zadružne zveze Slovenije,
nakar je spet prevzel de-
lovno mesto generalnega
direktorja Prehrane in za-
tem 1970. leta Emona.
Vseskozi je bil razen tega
zelo aktiven družbenopoli-
tičen delavec, pri čemer
velja posebej poudariti, da
je na svojem delovnem
mestu dobesedno izgoreval
za zmeraj večji delovni ko-
lektiv, ki ga je iz nekaj
deset delavcev ob ustano-
viti pripeljal do enega
največjih SOZD agroživil-
ske, turistično-prometnega
in načrtovalskega sistema
v Sloveniji in Jugoslaviji.
Franc Nebec je aktivno

sodeloval v NOB vse od
leta 1941, v VOS in na te-
renskem delu v Ljubljani,
član ZK je od leta 1941.

Franc Nebec je poleg
tega, da je dobil številna
priznanja za svoje družbe-
nopolitično aktivno delo,
leta 1970 dobil tudi Krai-
gherjevo nagrado, lani
septembra pa mednarod-
no priznanje Zlatega Mer-
kurja — poleg Emona tu-
di on osebno — in sicer
za plodno razvijanje go-
spodarskega sodelovanja z
državami v razvoju in šte-
vilnimi neuvrščeni prijatelji
Jugoslavije. Vseskozi je,
kot je posebej poudaril
delavski svet SOZD Emona,
ko ga je pred dnevi ponovno
imenoval za generalnega
direktorja, dobesedno izgo-
reval na svojem delovnem
mestu za dobrobit, napredek
in nenehni razvoj delovne
organizacije, ki jo vodi.

Ljubo Filipan

Za namestnika general-
nega direktorja SOZD
Emona — direktorja služ-
be za razvoj in poslovno
uskaljevanje — je bil ime-
novan Ljubo Filipan, ro-
jen 1931. leta v Ljubljani.

Ljubo Filipan je 1957.
leta diplomiral na pravni
fakulteti v Ljubljani. V
Emoni, tedanji Prehrani,
se je zaposlil leta 1958
najprej kot pravnik, leta
1962 je opravljal dolžnost
sekretarja, 1967 je postal
direktor sektorja trgovine
na debelo. Pomočnik ge-
neralnega direktorja je po-
stal 1970. leta, od 1973 pa
je vršilec dolžnosti na-
menstnika generalnega di-
rektorja delovne organiza-
cije vse do reorganizacije
Emona v SOZD, ko ga je
delavski svet imenoval za
vršilca dolžnosti namest-
nika generalnega direktor-
ja, vse do imenovanja na
sedanje delovno mesto.

Član ZKJ je od 1965.
leta. Aktivno sodeluje tu-
di v raznih samoupravnih
organih in družbenopoli-
tičnih organizacijah izven
podjetja. Je predsednik
Izvršnega odbora Poslov-
nega združenja za trgovino,
član republiškega komi-
teta za tržišče in cene
pri IS skupščine SR Slo-
venije, predsednik med-
občinskega odbora za lju-
bljansko regijo pri Gospo-

darski zbornici Slovenije
ter član skupščine republi-
škega sklada skupnih re-
zerv. Kot bivši aktivni
športnik — kot košarkar,
je še vedno prisoten v
športnem življenju, vrsto
let kot generalni sekretar
KK Olimpije, zadnja štiri
leta pa je predsednik in
podpredsednik košarkar-
skega kluba Brest (Olim-
pije).

S svojo široko razgle-
danostjo, znanjem in pra-
kso, pridobljeno doma in
v tujini, je veliko prispe-
val pri uresničevanju na-
log in smotrov v organizi-
ranju poslovne politike na-
še organizacije združene-
ga dela, povečevanju druž-
bene produktivnosti in
učinkovitega gospodarje-
nja.

Ivan Muhič, rojen leta
1925 v Zgornjem Partinju
pri Lenartu, je 1964. leta
diplomiral na pravni fakul-
teti v Ljubljani. V
Emoni — ex Agrokombi-
natu je zaposlen že od
1963. leta, najprej kot glav-
ni računovodja, nato kot
direktor finančno eko-
nomskega sektorja in nato
od 1970. leta kot direktor
direkcije za ekonomske in
splošne zadeve Emona.

Leta 1975 je bil razpore-
jen na delovno mesto po-
močnika generalnega di-
rektorja za ekonomske in
organizacijske zadeve, od
reorganizacije Emona lani
pa je to delo opravljal kot
vršilec dolžnosti do letos,
ko je bil ob razpisu ime-
novan za direktorja službe
za načrtovanje in organi-
zacijo poslovanja — po-
močnika generalnega di-
rektorja SOZD Emona.

Pred zaposlitvijo v Emoni
1963. leta je bil zapo-
slen 15 let pri KGP Ko-
čevje, vseskozi na vodilnih
delovnih mestih iz področ-
ja financ, računovodstva
in organizacije. Z več kot
20-letnimi bogatimi izku-
šnjami in znanjem na tem
področju je v Emoni
mного pripomogel pri
uresničevanju ustavnih na-
čel samoupravnega druž-
benega sistema in uveljav-
ljanju novih ekonomskih
načel in odnosov.

Ivan Muhič

Član ZKJ je od 1949. le-
ta. Aktivno deluje tudi v
raznih družbenih organih
in organizacijah. Je pred-

sednik izvršnega odbora
Ljubljanske gospodarske
banke, član odbora za sa-
moupravljanje pri Repu-
bliškem svetu zveze sindi-
katov Slovenije, član iz-
vršnega odbora področne
raziskovalne skupnosti za
ekonomske in prostorske
vede, član odbora za sode-
lovanje z bankami pri Go-
spodarski zbornici SRS,
sodnik porotnik pri Ok-
rožnem gospodarskem so-
dišču v Ljubljani in sodni
izvedenec za finančno in
knjigovodsko stroko.

Miran Blaha

Za direktorja službe za
splošne in samoupravne
zadeve SOZD Emona je
bil imenovan Miran Bla-
ha, rojen marca 1928. leta
v Novem mestu, ki je to
funkcijo doslej opravljal
kot vršilec dolžnosti.

Miran Blaha ima višjo
izobrazbo ekonomske smeri
in je v Emoni zaposlen
vse od 1966. leta na vod-
stvenih in vodilnih delov-
nih mestih. Zadnji dve leti
je opravljal dolžnost di-
rektorja delovne skupnosti
skupnih služb Emona,
lani julija pa ga je delav-
ski svet SOZD Emona
imenoval za vršilca dolž-
nosti direktorja službe za
splošne in samoupravne
zadeve SOZD Emona.

Miran Blaha je član ZK
od februarja 1948. leta. V
svojem prvem delovnem
obdobju je več let deloval
kot profesionalni mladinski
funkcionar, od 1961 do
1964 je bil predsednik ob-
činskega odbora (zdaj
konference) SZDL Ljublja-
na-Bežigrad ter zatem dve
leti član Izvršnega odbora
mestne konference SZDL
Ljubljana.

V letih 1968 do 1973 je
bil predsednik delavskega
sveta Emona. V prijavi
na razpis za prosto de-
lovno mesto direktorja
službe za splošne samou-
pravne zadeve je Miran
Blaha razpisni komisiji
delavskega sveta Emona
med drugim zapisal:

»Izjavljam, da sem pri-
pravljen z vsemi svojimi
močmi, izkušnjami in spo-
sobnostmi izpolnjevati na-
loge in smotre, ki jih bo-
do za delo postavili samo-
upravni organi SOZD
Emona in delovna skup-
nost.»

70 2225/83

Branko Bregar med slavnostnim govorom v Ljutomeru ob začetku gradnje nove predelovalnice sadja in vrtnin; »Nova priložnost za poživitev individualnega kmetijstva.« so poudarili govorniki.

NOVA MODERNA PREDELOVALNICA

Nadaljevanje s 1. strani

kupno postajo v Razkrižju, je bil pravzaprav postavljen, za to območje temeljni kamen. Od tega dne naprej, žal prepočasni za našo rast in razvoj, se je večal tako kakovostno kot obseg poslovanja takratne odkupne postaje, sedaj odkupno-proizvodnega obrata — in jutri proizvodno-predelovalne industrije v Pomurju.

Naj danes, ko polagamo temeljni kamen za bodočo proizvodnjo omenim, da je naš namen predvsem izkoristiti in organizirati naravne možnosti individualnega kmeta ter mu vzbuditi zanimanje za proizvodnjo in s tem dvigniti svoj življenjski standard.

Z večjo proizvodnjo želimo zaposliti tudi večje število delavcev. Naš obrat v Razkrižju ima sklenjene kooperantske odnose z okoli 300 zaseb-

nimi kmeti, od tega jih je okoli 90 z območja občine Ljutomer. Ob takšni ugotovitvi smatramo, da je nujno potrebno tako z naše strani kot družbenopolitičnih organizacij občine podvzeti vse ukrepe, da jih v še večjem številu vključimo v naš program proizvodnje in predelave vrtnin in sadja, saj je naša skupna naloga, da usmerimo vse sile v bitko za proizvodnjo hrane, cenejše in kvalitetnejše, takšne, ki bo s svojo kvaliteto in ceno konkurenčna na zunanjem tržišču, kajti le tako bomo dosegli tudi politični cilj — pomagati z izvozom pri izboljšavi zunanjetrgovinskega bilančnega stanja.

Vrednost načrtovanega objekta, katerega temelj polagamo danes, je 52 milijonov dinarjev. Predvidevamo, da bomo predelali letno okoli 11.800 ton vrtnin, gozdnih sa-

dežev in sadja, od tega za izvoz že v prvi fazi okoli 25 odstotkov. Delovno silo bi postopno povečevali, tako da bi ob izkoriščanju polne zmogljivosti zaposlili v obratu 56 delavcev.

Naš program s tem še ne bo zaključen, ker že pripravljamo načrt za drugo fazo — zgraditev hladilnice z zmogljivostjo 2000 ton. Namen te hladilnice bo predvsem globoko zmrzovanje zelenjave, poljščin in gozdnih sadežev.

Peter Vujec, član predsedstva Gospodarske zbornice Slovenije je v svojem govoru poudaril pomen načrtovanega objekta za nadaljnji razvoj agroživilstva za celotno regijo severovzhodne Slovenije oziroma za občine: Ljutomer, Lendava, Murska Sobota, Gornja Radgona, Ormož, Lenart, Ptuj, Maribor in Slovenska Bistrica, skupaj devetih občin Pomurja in Podravja.

Franč Strakl, predsednik občine Ljutomer je ob koncu svojega govora, v katerem je predvsem govoril o razvoju in dosedanjih rezultatih

gospodarjenja združenega dela v občini, dejal:

»Zato bo nedvomno tudi ta predelovalni obrat imel ustrezno mesto v širšem razvojnem programu severovzhodne Slovenije, ki ga uredničujemo skupaj z gospodarsko zbornico Slovenije, in ki pomeni pomemben prispevek za hitrejšo doseganje sprejetih razvojnih ciljev ter pomoč za realizacijo samoupravnih načrtov organizacij združenega dela na tem območju in ne nazadnje tudi še bolj čvrsto samoupravno organiziranje vseh nosilcev kmetijske proizvodnje in kmetijske predelovalne in prehranske industrije in organizacij, ki proizvedeno blago posredujejo potrošniku.«

Zgraditev obrata bo seveda v novih okoliščinah zahtevala nadaljnje napore za načrtovano proizvodnjo, za usposabljanje novih delavcev v kolektivno in za zagotovitev potrebnih surovin, še posebej iz bližnje okolice, ki je doslej še premalo prisotna v dokaj velikih količinah skupne proizvodnje Emona.

IZ DO EMONA COMMERCE

PRODOR V SZ

Moskva, 8. decembra — Slovenska gospodarska delegacija pod vodstvom Andreja Marinca, predsednika IS SRS, je obiskala ministra za kmetijstvo SZ, kjer so bili vodeni tudi razgovori glede gradnje prašičjih farm. V razgovorih je Branko Bregar, direktor DO Emona Commerce podrobno informiral sovjetske predstavnike o akciji Emone glede dokumentacije, ki datira v leto 1975 in v zvezi s katero je bilo izmenjanih že več delegacij z obeh strani.

Prav tako je obvestil predstavnike sovjetskega ministrstva, da so dokumenti v zvezi z gradnjo farm bili poslani na njihov naslov že davno.

Ker se je tov. Mesjac zelo pohvalno izrazil o tehnološki vzreji bekonov, ki jo je imel priliko videti ob obisku v Jugoslaviji, zlasti pa ob nekaterih zelo uspešnih tehničnih rešitvah, je bila po sklepu ministrstva za kmetijstvo dne 23. 12. 1977, kar je posledica sklepa na sestanku, sestavljena 6 članska komisija, ki jo sestavljajo načelniki ministerstev za živinorejo in poljedelstvo ter direktorji treh velikih sovhovov. Prav tako je podobna komisija sestavljena tudi z naše strani. Naloga obeh komisij bo, da pregledata in ocenita tehnologijo in ponudbo tako na eni kot na drugi strani, zaradi primerjave s ponudniki iz Italije. Z rezultati dela morata komisiji obvestiti oba zainteresirana partnerja.

Poleg prašičje farme je med Sovjeti interes tudi za goveje in piščančje farme in proizvodnjo jajc.

ZA 200.000 DOLARJEV IZVOZA

Ob obisku Branika Bregarja v Moskvi kot člana delega-

cije konzorcija združenega sektorja, katerega koordinator je Jugoslavija commerce, je bila sestavljena blagovna lista za leto 1978. Z združno organizacijo SOJUZ COOPVNJESTORG, kjer bo Emona učežena s prometom cca 2 milj. dolarjev v obeh smeren. Ob tej priliki je bila lista tudi podpisana.

Istočasno je bil podpisan protokol o menjavi blaga s firmo Vnješposiltorg (organizacija za oskrbo in prodajo blaga v čvrsti valuti — oskrba diplomatskih predstavništva), kjer je bila ocenjena možnost obojestranskih menjav v višini 1 milijona dolarjev. Tako je bila v tem aranžmaju podpisana pogodba v višini 200 tisoč dolarjev.

RAZSTAVA EMONE V MOSKVI

Emona bo sovjetski javnosti v prvih dneh marca predstavila jugoslovanske proizvajalce prehranbenega blaga, blaga široke potrošnje, gostinske in trgovske opreme na veliki samostojni izlozbi. Akcija je v teku in vas bomo o njej še podrobneje informirali.

Glede nadaljnega nastopa Emone na tržišču SSSR je bil na podlagi sklepov kolegija Emona commerce realiziran s tem, da od 1. 1. 1978 njen predstavnik nima več svojega sedeža pri Genex Moskva, temveč se vključuje v organizacijo Slovenijales.

Na sestanku Slovenijales in E-Commerce je bilo dogovorjeno, da se predstavniki obeh zunanjetrgovinskih organizacij sestanejo ter pregledajo in uskladijo skupne interese zaradi nastopanj v ostalih državah članicah SEV.

IGOR DOLANC

IZ DO GLOBTOUR

NA ŠVEDSKEM IN V KANADI

V letošnji sezoni več gostov iz Švedske in iz Kanade — Več sapa za hitrejši napredek — Dve poti za teorijo in prakso

Ljubljana, december — Na tiskovni konferenci v DO Globtour smo zvedeli, da pri-

zadevanja na novih tržiščih že dajejo prve pozitivne rezultate. V sezoni 1978 bo

Globtour pripeljal v Jugoslavijo več tujih gostov iz Švedske in Kanade, uspešne sti-

ke pa so navezali tudi z mnogimi manjšimi tujimi potovalnimi agencijami.

Davorin Ferligoj (v sredini) na novinarski konferenci o letošnji turistični sezoni, za katero je Globtour obdeloval nova tržišča.

Z velikim čarterskim prevoznikom »Wardair« iz Kanade, je Globtour podpisal petletno pogodbo. Wardair je po velikosti tretji čarterski prevoznik na svetu in računajo, da bo Wardair prihodnjo sezono pripeljal od 8 do 10 tisoč gostov, ki so kot smo slišali vse kaj drugega kot turisti s tankimi denarnicami. Enkrat tedensko jih bodo pripeljali v Dubrovnik ali Zagreb. Poleg bivanja v Jugoslaviji pa se močno zanimajo tudi za potovanja v naše sosednje dežele, kot na primer Avstrijo, Madžarsko in druge.

Podobno kot v Kanadi je Globtour pridobil novo tržišče tudi na Švedskem, kjer je podpisal pogodbo z veliko agencijo RESO, ki je med največjimi agencijami v Skandinaviji. Tudi od tu pričakujejo od 8 do 10 tisoč gostov, ki bodo svoj oddih preživeli večji del na južnem Jadranu — Dubrovniku, Budvi in drugih naših turističnih središčih.

Čeprav seveda ne bi smeli biti preveč optimistični, vendar pričakujejo, da bo tudi z drugih tržišč prišlo v Jugoslavijo več gostov kot lani.

Seveda se v Globtouru tako kot v vseh naših turističnih agencijah otepa tudi s težavami, ki spremljajo delo agencij na tujem. Z okrož-

nico narodne banke so jim enostavno odvzeli tisto devizno spodbudo, ki normalno pripadajo izvoznikom, to pa za njih pomeni lani 4 milijone dinarjev manj.

Vsa dosedanja prizadevanja na pristojnih mestih so bila zama. V družbenem planu Jugoslavije in po družbenem dogovoru med republikami sodi turizem glede na možnosti za doseganje deviznega dohodka med prioritete gospodarske panoge. Navzlic temu načelnemu določilu se v vsakdanji praksi stvari odvijajo drugače, slikovito bi lahko dejali temu, da gre turizem pri nas dva koraka naprej in enega nazaj.

Za hitrejšo, potrebnejšo ekspanzijo bi potrebovali več sapa in če je turizem prioriteta gospodarska panoga, ne dosega pa takšnih rezultatov kakršnih pričakujemo, je treba v prvi vrsti pregledati, kakšna je vsakdanja praksa in politika na poti do tega cilja in po ugotovitvah izvajati tudi ustrezne ukrepe. Po mnenju Globtourovih delavcev je prednost turizma kot izvozne dejavnosti zgolj teoretična in navidezna, praksa ima svojo pot. Če bo Jugoslavija res postala turistična velesila, je še odprto vprašanje.

ZVONE GJURIN

NAŠI JUBILEJI

NAGRADE ZA DELO IN ZVESTOBO

Ob petindvajsetletnici delovne organizacije Centromerkur, export-import Ljubljana, podeljenih 42 odlikovanj delavcem

Miro Rupel, predsednik delavskega sveta DO Centromerkur, med govorom na slavnostni seji delavskega sveta.

Ljubljana, 26. decembra — Na slovesni seji delavskega sveta DO Centromerkur, ki je bila v prijetnem ambijentu restavracije Maxim v Ljubljani, se je članom delavskega sveta priključilo 42 delavcev delovne organizacije, ki so za svoje vestno in požrtvovalno delo pri utrjevanju samoupravnih odnosov prejeli visoka odlikovanja, s katerimi jih je ob praznovanju 25-letnice delovne organizacije z ukazom odlikoval predsednik republike.

Slovesnosti se je udeležil inž. Hugo Kržan, predsednik skupščine občine Ljubljana-Center, ki je odlikovanja tudi podelil.

v okviru razvoja dohodkovnega sistema.

V tem razvoju je kolektiv pokazal svojo zrelost, ki mu daje resnično osnovo za boljši jutrišnji razvoj.

V prvem obdobju je kolektiv brez lastnih sredstev in prostorov, a z veliko dobre volje in ljubezni ustvarjal to, kar danes predstavlja Emona Centromerkur. Iskal je lastno pot in lastno svojo vsebino. Tedanji kolektiv, katerih večina je sedaj že v pokolu, se je pravilno odločil za trdno pot izgradnje lastnih poslovnih prostorov in organizacijo lastne maloprodaje.

Ob današnjem jubileju de-

DIMCE STOJANOVSKI doma iz SR Makedonije ima že 44 let delovne dobe. Že kot mlad delavec se je vključil v Skopju v kulturno umetniško društvo mladih delavcev »Abraševič«, med vojno pa je aktivno sodeloval na terenu za NOB. Pri hiši je že od leta 1966 na delovnem mestu trgovskega potnika za SR Makedonijo. Član ZKJ je bil od leta 1924 do 1929, ko je bila njegova celica razbita od takratnega režima. Za prizadevano delo na področju uveljavljanja Centromerkurja v Makedoniji je prejel red dela z zlatim vencem.

širjeno reprodukcijo zaradi zaostrenih pogojev na tržišču, kakor tudi zaradi lastnih povečanih stroškov in povečanih obveznosti do družbe zmanjšuje. Iz teh razlogov bo moral svoj lastni razvoj dohodkovno povezovati s proizvodnjo in najti svoje mesto v okviru razdobljene ljubljanske in slovenske trgovine, kar mu bo omogočilo

nadaljnji razvoj in specializacijo. V ta okvir sodi tudi naša vključitev v SOZD Emona.

S svojo vsebinsko organizacijo, ki temelji na novih ustavnih principih in izvajanju zakona o združenem delu, SOZD Emona Centromerkurju omogoča razvoj v novih pogojih, Centromerkur pa nudi Emoni pozitivno vsebi-

LJUBO KOBAL je k svoji občinski nagradi osvoboditve in medalji zaslug za narod dodal red dela z zlatim vencem. V Centromerkurju dela od 1959 leta dalje. Kot sin delavske družine se je že 1943 aktivno vključil v delo NOB. Delal je na številnih odgovornih nalogah — 1945 leta v takratnem svetu vlade LRS za blagovni promet. S svojimi izkušnjami je mnogo pripomogel pri razvoju podjetja ter se ves čas prizadeval za dosledno izvajanje načel samoupravljanja v delovni organizaciji.

no svojega dosedanjega nastopa na jugoslovanskem in zunanjem trgu.

Letos je bilo torej leto razpotja Centromerkurja, dileme, ki so se včasih porajale ob graditvi lastnih poslovnih prostorov in maloprodaje pred tedanjim maloštevilnim kolektivom, se porajajo danes ob dilemah dohodkov-

nega povezovanja. Dosedanji uspehi naše delovne organizacije so dokaz in hkrati tudi porok, da bomo tudi v prihodnosti uspeli.

Inž. Hugo Kržan je zatem podelil delavcem Centromerkurja odlikovanja za njihovo požrtvovalno delo ter jim istočasno čestital ob njihovem visokem jubileju.

TITOV ODLIKOVANCI

Odlikovani delavci OD Emona Centromerkur ob 25. obletnici

PREJELI SO:

RED ZA HRABROST
JERNEJ KIRN

RED DELA Z ZLATIM
VENCEM
LJUBO KOBAL
DIMCE STOJANOVSKI

RED ZASLUG ZA NAROD
S SREBRNO ZVEZDO
JERNEJ KIRN
ANTON SUSTERSIC
FRANC LAMPIC
NADA LEGAT
IVANA GLUMAC

RED DELA S SREBRNIM
VENCEM
IVANKA ZUPANČIČ
ANGELA ZUPANČIČ
VINKO ZAJC
JOŽE VARGA
ANGELA TKALEC
ANGELA SKRJANC
JOZEFA PUŠNIK

ANDREJ PODPAC
JELKA OTUJAC
FRANČIŠKA OBLAK
IVAN MOLE
KAREL LONČAR
IVANKA LONČAR
FRANC LOGAR
FRANČIŠKA KOREN
IVAN JURETIČ
MARIJA JOVANOVIČ
FRANC HABIČ
REZIKA DEMŠAR
FRANČIŠKA ČERNOTA
MARIJA BORSTNIK

MEDALJE DELA
DRAGA BRČAR
CIRIL GREGORKA
FRANČIŠKA HLOVAR
DANICA JAMNIK
IZIDOR JANKOVIČ
FRANČIŠKA KOKALJ
NUSA PODLOGAR
JANEZ ROVSEK
LJUDMILA SVETEK
IGNAC STEPEC
ALOJZ ZGONC
NIKOLAJA ZIDAR
ANTON WERNIK

ISKRENA ČESTITKA!

Red hrabrosti in red zaslug za narod s srebrno zvezdo je prejel JERNEJ KIRN. V Centromerkurju je zaposlen od leta 1957, pred tem pa je delal pri podjetju Galanterija, ki se je priključilo Centromerkurju. Član ZK je od 1943 dalje. S svojo poštenostjo, marljivostjo in prizadevnostjo v samoupravnih in družbenopolitičnih organizacijah se je od nekvalificiranega delavca preoblikoval do kvalificiranega delavca v trgovski stroki.

Miro Rupelj, predsednik delavskega sveta DO Centromerkur je v svojem uvodnem govoru med drugim dejal:

»Tudi delavci DO Emona Centromerkurja se v letošnjem letu jubilejev našega predsednika republike in Zveze komunistov Jugoslavije priključujemo s praznovanjem 25-letnice naše delovne organizacije. Ponosni smo na prehojeno pot, saj smo tudi mi dali svoj skromen prispevek k razvoju naše samoupravne socialistične družbe. Ta delež pač merimo na svojem področju — področju prometa blaga, zadovoljevanja potrošnikov in z našim povezovanjem s proizvodnjo

lovna organizacija ni več pretežno grosistična, čeprav je ta njen sektor še vedno najmočnejši. Deluje po vsej Jugoslaviji, maloprodaja pa je v zadnjih letih z dvema blagovnicama in 15 drugimi prodajnimi enotami, dobila svoje mesto v strukturi Centromerkurja. Sektor prodaje na debelo je v tem času odprl svoje predstavništvo v Zagrebu in povečal skladiščne zmogljivosti. Sektor zunanje trgovine pa se je razvil v pomembnega dobavitelja lastne notranje trgovine in postal tudi izvoznik.

Centromerkur je v preteklih letih uspešno posloval, vendar se njegov delež in možnost za enostavno in raz-

ANGELCA TKALEC prejema red dela s srebrnim vencem. Doma je iz območja revolucionarnih rudarskih revirjev iz Zasavja. Končala je višjo upravno šolo in se zaposlila v Centromerkurju 1961 leta. Bila je tajnica generalnega direktorja, fakturistka, sedaj pa dela kot samostojni referent za kadrovske socialna vprašanja. Članica ZK je od 1960 leta dalje. Angelca je vzor vestnega in aktivnega delavca tako v samoupravnih organih kot v družbeno-političnih organizacijah.

DO EMONA - CENTROMERKUR REGISTRIRANA

S sklepom Okrožnega gospodarskega sodišča v Ljubljani št. SRG 1437/77 z dne 22. decembra 1977 je v

SOZD Emona, proizvodnja, trgovina, turizem in hotelirstvo, inženiring Ljubljana registrirana: DO EMONA CENTROMERKUR, eksport-import, n. sol. o. Ljubljana, Trubarjeva 3

z naslednjimi temeljnimi organizacijami:

EMONA CENTROMERKUR, eksport-import, n. sol. o. ● TOZD Trgovina na debelo, n. sol. o. ● TOZD Zunanja trgovina, n. sol. o. in ● TOZD Maloprodaja, n. sol. o.

vse tri s sedežem v Ljubljani, Trubarjeva 3. Delovna skupnost skupnih služb posluje pod imenom:

Emona Centromerkur, eksport-import n. sol. o. Skupne službe, Ljubljana, Trubarjeva 3.

AKCIJA: NOVOLETNI NAKUPI V TRGOVINAH IN VELEBLAGOVNICAH SOZD EMONE

NAKUPOVALNA MRZLICA PRED INVENTURO

V Maksimarketu ali Trgovski hiši dobite skoraj vse, podobno kot v Centromerku — Zelo obiskan Supermarket in Karat — Zmaga inventure

Ljubljana, 26. in 28. decembra 77 — Na lovu za novoletnimi darili — vsakemu članu najraje in širše družine že po tradiciji pritiče takšno ali drugačno darilce, lepo zavito in položeno pod novoletno jelko — smo zavili v Maksimarket ali Trgovsko hišo, v Centromerku, Karat in nazadnje še v ljubljanski Supermarket, da bi se do siteda napasil oziroma nagledali, s kakšno ponudbo smo letos pred novim letom prišli pred naše stalne in občasne kupce.

večjo trgovsko hišo v Ljubljani — v Maximarket. Dedek Mraz, dobričina nosi darila vsem, tistim, ki imajo že skoraj vsega na pretek in tistim, ki jih razveseli še tako majhno, skromno darilce, le da pride v pravem času in od srca, pa naj ga položimo pod novoletno jelko ali pa ga izročimo po dvanajestem udarcu ure, ko vstopimo v Novo leto z iskrenim poljubom in prisrčno čestitko.

primeren »Hattrick«, »Men's club« in podobne »Helene Rubinstein«, če človek ni ravno sladokusec, rad pa bi postal vsaj v očeh svojih obdarovancev.

Najdražji fotografski aparat canon F-1 je veljal natančno 17,5 tisočakov (novih), najcenejši, izdelan iz bakelita, pa 225,18 din, ki »delal« slike kot v filmu, kakor je ugotovil moj prvorojenec.

Med torbami in kovčki se nam je — med ogledovanjem — prvičkrat nekoliko zatakni-

politiko poslovanja moramo kreirati oziroma oblikovati sami, ne pa nekdo izven nas, posebej če imamo pred seboj tako korist potrošnika kot proizvajalca in trgovskega delavca kot ponudnika. Mar ne?

toda že v naslednjem trenutku me je domislila minila spričo spoznanja, kako globok žep premorem.

Podobno bi si lahko na obroke omislil zimske počitnice v tujini, potovanje okoli sveta in nazaj, kitajske rokavice pri Centromerku ali eks Urbancu, kakor me je opomnila stara ženica iz Gmelj, za 146 din, ki so šle za med, vendar samo še tega prednovoletnega dne, potem pa, kdo ve kaj in kdaj bo še kaj, kakor so poudarjali kupci namesto trgovcev.

Izbira manjšetnih gumbov za moške srajce je lepa in raznolika: 262,30 din, cena privlačna. In: čudovita kolekcija sicer cenenih pip od 160 do 380 din made in Italy.

»Ljudje najbolj kupujejo kozmetiko, domačo in uvoženo. Brivnik znamke remington samo 669,60 din! In ekskluzivni barometri, termometri in vlagometri s slovenskimi napisi. Redkosti in kakovost! Cena: 1.505 din kot bonboni s črto! In olje za kopel iz zahodne Nemčije. To so sejemski artikli, enkratna prilika za nakup doma.

Zelite morda francoski konjak za 600 din? Prosim, samo vzemite ga. In »zlati« vlagalnik, made in severna Koreja za 274,90 din, ki prihaja iz prve roke? Posebej zanimivi so lovski kozarci s kovinskimi ornamentmi živali, komplet borih 260 din, zares dober in lep nakup, če govorimo o darilih.

KJE STE PETROLEJKE?

V Centromerku smo bili najbolj zanimivo, da bi odkril še kakšno petrolejko, magari tisto, ki je dan poprej izginila s prodajnih polic in se kot darilo preselila v domačo vitrino. Kot potrošnik sem se ob grozeči redukciji električne energije skupaj s sto in sto najbolj zvestimi kupci in gledalci TV reklame za Centromerku obrisal pod nosom. Prelepli in funkcionalnih petrolejk v treh različnih barvah made in Českoslovaška ni bilo več. Povpraševanje je naredilo svoje.

KUPCI DANES, NE JUTRI

V ljubljanskem Emoninem Supermarketu smo obstali pri pianinih, ki jih je ljubljansko Delo s šestst »povečalo« na šest tisoč prodanih kosov v zadnjih štirih letih — pač tiskarski škrt — so pa gledali na ceno — pravzaprav so bili (17.000 din) zares enkraten nakup — in še bodo, če bo vse po sreči. Štiristo harmonik v zadnjih štirih letih. To je Melodija Mengeš. Nedvomno kvaliteta. Poskusite, zaigrajte in kupite, ne bo vam žal. Tudi kitare iz iste firme gredo za med, harmonike po stani ceni pa so še na prodaj. Nihče ne ve, koliko časa bodo še. Kupi jo danes, ne jutri, ko je morda ne bo več.

KUPI MEDVEDA

Na otroškem oddelku smo opazili velikega belega medvedka, pravzaprav medveda, visokega dober meter, stal pa je natanko 131,00 din, najbrž zato, ker je bil zadnji. Ljudje so pokupovali igrače vse po vrsti, celo umetne novoletne jelke med njimi, čeprav so se cene zanje vrtele okoli 200 dinarjev.

Zlato je zlato. Za poznavalce ima, za nepoznavalce nima cene, posebej cekini, ki se gibljejo tam od 700 do 1.960 in 3.500 din. To je rumeno zlato, toda pred nami je še belo zlato. Izbira velika, najdražji prstan z briljantom 0,49, karatov 37.526,95 dinarjev. Preveč, sem si mislil čisto potihem in se prijel za denarnico.

Ure: poceni in zelo drage. Izbira spričo uvoza omejena. Najcenejša je že 18 starih tisočakov, najdražja sega daleč čez pol milijona. Kakšna je razlika? Zgolj v ceni in znamki ali še v čem, to je vprašanje, na katerega ni odgovora.

Zenske hlačne nogavice — ta teden je še nekaj izbire, potem je ne bo več. Za otroke zimskih »žab« že tako ni več. Letošnji kontingent je pač pošel. Pred nami so zaključeni računi. Hudiča, ali delamo in prodajamo za zaključne račune, ali za naš poslovni, pardon, delovni uspeh?

V malce evforični jezici sem se potihem odločil, da bi svoji boljši polovici kupil vrstni red za enoga domačih avtomobilov, če ne bi stal več kot tristo starih tisočakov, najsi bo že 101 ali VW,

Stara zaloga uvoženih ur, ki prihajajo iz skladišča individualno, prstani, zlati križi in križci, kitajske petrolejke... IN: uvoza, pravijo, da ni več, ob množici tistih kitajskih igračk, ki jih je »grdica« sanitarni in tržni inšpektor označil za strupene in s tem neprimerne za prodajo našim najširšim ljudskim množicam, pa je dovolj. No tudi igrače, kakršne že pač so, malodane razprodane, ne da bi kdorkoli zaradi njih umrl.

Iskrin fen za lase s priključki, največji dosežek domače industrije. Ni prepoceni in ni predrag, zato gre ob licenčni besedi »Braun« lepo v promet.

V KARATU SMO, V TAVČARJEVI ULICI

»Pripravljene smo na nakupovalno konico«, pravi šef.

Briljantni prstani, zlata darila, obročki in zapestnice. Ne, vsega tega ni zmanjkalo, in bržčas tudi ne bo navkljub vsakoletni inventuri, ki sprazni police tako, da na njih ostane samo prah nezainteresiranosti nad poslovnim delovnim uspehom. Če to ni čisto res, nam vrzite rokavico! V medsebojnem razčiščevanju resnic je naša moč, naše najboljše delo, boljši zaslužek in poslovni uspeh — napredek.

Pa srečno, do prihodnje inventure!

E-INFORMATOR

Ljubljana, 22. decembra — V DO Emona-MERKUR, TOZD Supermarket Ljubljana je prišel dedek Mraz in obdaril otroke staršev, ki so zaposleni v tej delovni organizaciji. Tudi tokrat so za celotno organizacijo poskrbeli mladinci s pomočjo Cite Trampuš. Po vselem razpoloženju otrok je bilo videti, da jim je uspelo pripraviti tople in prisrčen program za dedka Mraza. Ob koncu pa je malčkom Ada Čuzela s foto-oddelka zavrtela še film — prikupno risanko.

Tekst: Magda Pizzuto
Foto: Ada Čuzela

V glavnem kot kupci nismo bili razočarani, kot trgovci pa smo si s kančkom grenkobe v srcu zadovoljno meli roke, zakaj prodajne police so se praznile kot za stavo, ne da bi imeli zares pravo možnost, da jih sproti dopolnjujejo z najbolj izginjajočimi in idočimi predmeti in izdelki. Zakaj?

boljše, najdražje in skromno, najceneje.

DARILNI BON

Dedek Mraz si je v Maksimarketu nakupil poln koš najrazličnejših daril na bome, kar je njegova večletna prednost, če o domiselnosti ter spretnosti ne izgubljamobesed. Prodajne police v športnem oddelku je tako temeljito izpraznil, da zdaj po Novem letu na njih med številnimi drugimi iskanimi stvarmi ni več smuček za otroke in jih bržčas ne bo vse do prihodnje zimske sezone. Nerodnost ali napaka, kdo bi vedel.

lo — zakaj cene so tako poskočno različne, če človek ne ločuje umetnega od pravega usnja, da se zlepa ne znajde. Cisto stari kovček je moč kupiti že za 503 dinarje, navadno potovalko pa tudi za tisoč in skoraj dvesto din. Kako? Razlika v materialu. Prava ženska krokodilja torbica: 6,800 din.

KDO BO DELAL ČEZ PRAZNIKE?

Na moč vjudna, ustrežljiva in podjetna prodajalka nam je kakih deset dni pred novim letom, ne da bi jo posebej naprosili, povedala, da bo tozadevnega blaga na zalogi in v izbiri zmeraj manj. Kak teden bo še kaj izbire, zadnje dni pred Novim letom pa bo, kar bo še ostalo. In natančno tako je bilo. Inventura!

Stara dobra novoletna inventura nam je zvezala roke. Zares? Smo se povsem udali v usodo, da je vsako leto podobno in da ob najhujših ali najboljših nakupovalnih dnevih ni in ne more biti drugače? Toda prepustimo to v razmišljanje med nami najbolj poklicanim, mi pa se sprehodimo med »darili«, ki smo jih in jih nismo pokupili do zadnjega.

Čeprav je več kot teden dni do novoletnega obdarovanja je kupovalna mrzlica že zajela občane — potrošnike, ki hite iz trgovine v trgovino, kjer izbirajo in kupujejo darila za svoje najdražje. Lani in tudi predlani je dedek Mraz moral prečrtati številna darila na svojem dolgem seznamu, kajti enostavno jih ni dobil.

Kaj ko bi blagovni MM boni veljali za vse trgovine v okviru SOZD Emone, s tem da bi si pravico do izkupička zanje lastil izdajatelj? Zakaj? Zaradi ponudbe, ki ob in čez novoletne praznike, posebej kar zadeva kompletno smučarsko opremo, pade zgolj na palice ali čevlje, na smučke ali vezi, skratka na ničlo. Pa brez zamere, gre zgolj za idejo, ki naj bi povečala promet in zadovoljila zmeraj bolj zahtevnega kupca, zakaj samo s palicami še ni moč smučati.

»Zal nimamo, včeraj smo prodali še zadnjega, ne, letos ne bomo več dobili, zmanjkalo nam je že pred tednom dni,« so se vrstili odgovori prodajalk in prodajalcev.

Da letos ne bo zadrege, je dedek Mraz prišel nakupovati darila kar dober teden prej kot lani.

»Bolje drži ga, kakor lov ga«, si je zaburundal v gosto brado in se napotil v naj-

V MM smo v lovu za novoletnimi darili med drugim odkrili, da ni bilo nikakršne zadrege za vsakovrstno moško kozmetiko, in sicer za pred, med in po britju, če se izrazimo nekoliko bolj zaokroženo, pri čemer velja posebej pohvaliti prijazne in potrpežljive prodajalke, ki so znale svetovati, za koga je

Ljubljana, 17. decembra — Emona Center v Kosezah si je ogledalo 34 šolarjev iz osnovne šole iz Podčetrčka, ki jih je spremljalo 8 učiteljev. V Kosezah jih je sprejela ANGELA SETINA, predsednica sveta KS Koseze.

Šolarji so prišli na delovni sestanek s šolsko skupnostjo šole heroja Veljka Vlahovića. Na sestanku, ki je bil sklican na pobudo komisije za vzgojo in izobraževanje krajevne skupnosti in osnovne šole heroja Veljka Vlahovića pa so s takim delom šele pričeli.

Mladi gostje iz Podčetrčka so povedali, da vsako leto obiščejo starejše občane ter jim nudijo pomoč po svojih skromnih močeh.

Posebno so se pohvalili, da v njihovi šolski veži visi znak: KLJUČEV NE POTREBUJEMO. Tam so vsi šolski prostori, vključno s kabineti vedno nezaklenjeni ter se dosedaj še ni zgodilo, da bi česa zmanjkalo.

Kot anekdoto nam je njihov učitelj povedal, da so v razredu našli polno škatlo napolitank, ki že 14 dni čaka, da bi našli lastnika (kljub temu, da mladi sladice zelo radi jedo).

AKCIJA E-INFORMATORJA

IŠČEMO NAJBOLJŠI E - MARKET

Razgledovali smo se in kupovali v Škofji Loki, Stražišču pri Kranju v Vodichah za Šmarno goro, v Sežani in - drugič v ljubljanskem Savskem naselju

LJUBLJANA, 13. januarja — Moker, zoprni deževen dan, kot nalašč za sitnarjenje in slabo voljo, toda še zdaleč ne v naših gorenjskih marketih v Škofji Loki in v Stražišču pri Kranju. Če so imeli v našem loškem marketu vse razen teletine in sode bikarbone, ki jo je, poslednje namreč zmanjkalo še pred novim letom spriču obilice tekoče hrane, ki so jo konzumirali tudi vrli Ločani in okoličani — zgaga je pač zgaga — potem se tudi v preostalih samopostrežnicah, ki smo jih obiskali v tej rundi, ne bi mogli spotakniti ob še kakšno drugo splošno pomanjkanje vsakodnevnih prehranbenih, pa tudi drugih predmetov široke potrošnje. Morda, če bi imeli bolj odprte oči?

E-market Škofja Loka, 13. januarja ob 12.30 uri. Kakor v drugih naših bifejih na Gorenjskem so bila tudi tu stranišča vrata (na plačljivo ključavnico za 1 dinar) na stečaj odprta oziroma (ženska) pripravljena, da vrli »kupci« ne bi po nepotrebnem meta-

ski vhod, ki je bojda običajno glavni.

Dva, pravzaprav trije stalni gostje v bifeju so se prostovoljno javili, da bi, če dobe dovoljenje, prostovoljno očistijo neonske svetilke, ki komajda še spuščajo kaj svetlobe na njihove glave... Bržčas se jih cumja še ni dotaknila vse od slovesne otvoritve marketa... No in še kakšen koš za smeti in predpražnik, pa magari priklenjen ali vzdan, tudi ne bi bila odveč ob stranskih vratih, če že napisati bife ni videti.

O gostinskem delu loškega marketa smo nabrali dovolj prahu, zato pa smo ga toliko manj našli v samopostrežnem delu, ki bi mu lahko očitali le, da si še ni dal popraviti načete fasade s kapom vred, ki ju je bojda načel prevroč avtomobilist. »Bo«, so rekla dekleta, saj smo zidarje naročile že pred novim letom, pa jih še zdaj ni blizu. Morda tudi zato, ker ne najdejo vrat v bife, ker niso naši stalni gostje.

Mesar nam je, ne da bi segel pod pult, priznal, da je

In »moštvo«? Usluzno, prijazno, ustrežljivo in sploh naj, še posebej, če se spominimo na mesarja, ki ima srce za trgovca, tisto srce, ki ga dandanašnji prepogosto pogrešamo med nami.

Emona market v Stražišču, 13. januarja ob 13.30 uri. WC odprt, v njem pa vroče kot v kotlovnici, da o drugih »duhovih« ne govorimo posebej.

Kuhinjo v bifeju je spodrnila bližnja menza, zato bo menda po prezidavah sodeč — postala skladišče. Škoda ali korist, kdo bi vedel? Bomo videli čez leto ali dve. Sendvič je samo beseda izpisana na koncu cenika pijskega, medtem ko o čemerkoli za pod zob tu ni niti govora. Samo tekoča hrana.

»Pepelnikov sem že toliko kupila, da ne mislim nobene več«, nama je zaupala natakarka za točilno mizo, ko smo nekaj robantili čez arhivsko izdelane pepelnike iz prvih časov, ko smo te »pode« začeli uporabljati pri nas tudi v javnosti.

V Škofjeloškem marketu smo bili kot potrošniki deležni nevsakdanje pozornosti, le bife se ni ravno izkazal.

ima tu brez dvoma dvojno težo v primerjavi z mestom, je ponudba precej širša kot v Ljubljani. V Vodichah ni samo mesar, ki slovi na desetine kilometrov daleč, čeprav ni v Emoni, temveč tudi naš market, v katerem si lahko omislite oziroma naročite potico ali torto od 140 do 200 dinarjev, kadar hočete!

In piščanca dobite tu iz prve roke, oskubljenega in do konca pripravljenega za v ponev ali na žar, le petrolejk začuda nimajo. Menda so jih pokupili podjetni Ljubljanci, ki hodijo sem po meso, škofjeloški kruh in še kaj, kar doma ne dobe vsak dan.

Zakaj je nad vhodom v vodiški E-market pravcata tnila, smo sicer zvedeli — ostala je od zadnje, žal administrativno ukinjene kmečke ohceti — zakaj pa je nihče ni »snel«, ne pove nihče. Menda zato, da bo danes ali jutri padla na glavo tistim šolarjem, ki tik pred izhodom iz trgovine kot kure odmetavajo papir od žvečilnih gumijev, čokolade in podobnih dobrin, kot da bi jim to posebej naročali v šoli pri predmetu spoznavanja narave, družbe in okolja...

Vodiški market je prijetna samopostrežnica, ki si kljub nekaterim pomanjkljivostim zasluži enega naših naj, saj smo v njem zamenjali kolekcijo Droginih dišav in začimb zgolj zaradi firbca in barve »marice«. Uspelo je, čeprav je upravnica menila, da je to slab »kšeft«. Navkljub temu hvala lepa, kaj več prometa pa kdaj drugič.

Market v Sežani smo obiskali 28. decembra lani, teden dni zatem, ko so praz-

novali 12-letnico. Da je 12 let že kar občutljiva »starost«, dokazujejo viseči stropi, ki se zaradi starosti ne drže več in odpadajo. Dan pred nami je market obiskal, kot so povedali, Pavle Godec, direktor TOZD Maloprodaje ter jim bojda obljubil novo obleko za kuhinjo v bifeju, delikatesni oddelek,

nova tla, strop in še kaj malega za nameček.

V bifeju marketa nam, ker je ura šele 10, postrežejo z odličnim menijem: ocvrto škarpno s krompirjem in mešano solato za ceno 25 dinarjev ali pa polpeto v omaki za 22 dinarjev. Na voljo pa imajo tudi »pasulj« za 9 dinarjev, seveda brez mesa ter polpete s solato za 17 dinarjev.

Do naročila malice je šlo gladko, zataknilo pa se je ob vprašanju, koliko obrokov malice dnevno prodajo.

»Če ne poveste, kdo ste, vam ne povemo nič«, je kar pribila črnolasa natakarka.

Ker smo hoteli zvedeti za število dnevno prodanih obrokov, smo se predstavili,

kdo in -od kje smo, pa je pogovor nemoteno stekel naprej. Povedali so nam, da v straniščih redno nadomeščajo pregorele in tudi tiste žarnice, ki »odhajajo« iz stranišč v žepih uporabnikov na nova »delovna mesta«. Na podoban način se nekateri gostje oskrbujejo tudi s papirnati brisačami, kar je vsekakor za 100 odstotkov ceneje kot v prodajnem prostoru marketa.

Napis na vratih stranišča — TOALETA — je verjetno zaradi bližnje francosko-italijanske meje preveden tudi v francoščino: TOILETE. Medtem, ko smo to prevajali, nam je sporočila kuharica iz kuhinje, da prodajo dnevno več kot 150 toplih malic, predvsem delavcem iz bližnjih ustanov.

Kaj negativnih točk v bifeju nismo mogli nabrati, razen nekaj »zamujenih« krožnikov od malic in dveh, treh polnih pepelnikov na pultih, manjkajoče brisače v moškem stranišču in pregorele žarnice, kar pa moramo, vsaj polovico, pripisati na rovaš domačinov, če je verjeti obetovanim trditvam zaposlenih.

V mesnici marketa je prodajalka, ki nam je zatrdila, da je mesarka, ponudila tudi teleče meso (do Italije je le dober skok) za zrezke. Dovolj je bilo tudi govedine, manj in slabša je bila izbira svinjskega mesa.

Postavljali so se mesarji z lepo okrašeno novoletno jelko. Dan poprej so jo postavili v lastni režiji.

Povedali so nam, da kupijo več mesa Italijani kot domačini. Predvsem kupuje-

nadaljevanje na 7. strani

Tudi sežanski market sodi med tiste, ki so lahko za vzgled drugim, tako kar zadeva ljubeznivost kot ponudbo.

li vstan svoj pošteno prisluženi dinar... Gosta in kvalitetno prepletena pajčevina na tistem zgornjem straniščnem oknu po »letnicah sodeč dokazuje, da ta trgovska hiša ni odprta od véera... je čistilka nagrajevana po učinku ali na uro? Kdo je odmontiral drugi pisar na moškem WC, še ni razčiščeno.

Za malico smo bili prepozni, »drugič pa prej pridite!« je energično menila točajka za pultom in nas materinsko opozorila, da je napočil že čas kosila, ki ga po pravilu pošteni ljudje popravijo doma. »Kremenateljce«, joto in makarone so pripravili za petdeset ljudi kot običajno, potem pa je malic zmanjkalo.

Kuharica najbrž že ve, koliko in kdaj skuha. O kakšnem jedilnem listu, ki so spriču jezikovne »pestrosti« in domiselnosti tako značilni za naše markete, tu ni bilo ne duha, ne sluha. Najbrž ga »snamejo«, ko gre na krožnik zadnja malica?

Tudi vhod v bife je tako skrit, da je na prvi pogled dostopen le stalnim gostom, drugi naj se pač znajdejo, kakor se vedo in znajo, pri čemer mislimo na tisti stran-

pri njem teletina kot dobiček na loteriji, pljučna pečenka prav tako, in da naj Janezu Škrabi, direktorju MIZ, kar povemo, da hudo mačevsko seka meso za Loko, ki pa sicer slovi po mesu blizu in daleč ter še dlje. No, navkljub temu nam je zgovorni mesar odrezal tak kos govedine, da se nam je kar samo smejalo, potem pa nam je ponudil še to in ono na prodajnih policah, kar v drugih naših marketih še nismo opazili. Mož torej živi s trgovino in ne samo za svoj mesarski oddelek. Čast komur čast! Po meso še pridemo.

Pomislite, v Loki imajo celo kefir iz Sarajeva, sloviti škofjeloški kruh, po katerem povprašuje vsa Ljubljana, pa še marsikaj. Nismo kupili kolekcije krtačk, ki nam jih je pokazal mesar — morda kdaj drugič — pač pa Drogino kolekcijo začimb z »maro« vred za borih 16 starih tisočakov in nekaj dinarjev oziroma par čez. Stvar je vredna nakupa, oglejte si jo in pretehtajte!

S sadjem in zelenjavo je trgovina za ta letni čas lepo založena, izbira nasploh je dovolj pestra tudi kar zadeva neprehrambene predmete.

Samopostrežni del trgovine je navkljub hudo zlizanemu podu — menda Gorenjci ne hodijo nakupovat v gozdarjih z žebliji? — solidno in okusno založena, vendar v primerjavi z nekaterimi podobnimi samopostrežnicami nekam prazna, če ne izropana čez Novo leto? Vprašati se zaradi objektivnosti akcije nismo upali. Svežega mesa ni, sadje in zelenjava je, ob eni sami »odprti« blagajni smo se drenjali v vrsti, čeprav bi kakšna moč lahko priskočila na pomoč...

Ne, teh pepelnikov, ki so še v bifeju marketa, zgotovo ne bo nihče odnesel domov kot pivsko trofejo. Jamčim, če pa jih bo, in kolikor jih bo, jih pri priči plača Emona-informator. Kar smo rekli, smo rekli!

V Vodichah za Šmarno goro. Naš market, ki se je naselil v nekdanji zadrugi dom, je eden tistih podeželskih, v katerem dobite domala vse, saj tudi kmetje dandanašnji kupujejo v trgovinah vse od kurje piče in kruha do solate. Če verjamete ali ne. Prav zaradi tega in pa dinarja, ki

Vodiška dekleta so bila sicer sramežljiva, vendar nad vse vesela, da smo se spomnili tudi nanje — Še pridemo, če nas povabite.

IZLET UPOKOJENCEV V ZGODOVINO

DACHAU — TOVARNA SMRTI

Beseda Dachau, samo šest črk ima. Danes po tolikih letih še vedno vzbuja v človeku srh groze. Misel na kraj smrti, na kraj groze, na katerem se nemi in glasni kriki mešajo z žvižgi piščalk in rezkimi povelji, na kraj, kjer so ljudje prenehali biti ljudje, so postajali le številke, na kraj, kjer so nemški »nadljudje« spreminjali žive ljudi v dim in pepel.

rem so pritrjene številke — 1933—1945.

Vidim solzo, ki je nemo pritekla iz očesa in kot lešketajoč biser obstala na licu. Ena sama solza, druge ni bilo več. Rok se ne dvigne, da bi jo obrisala, ne čuti jo. Obe roki sta ob telesu, ena stisnjena v pest, druga lahko priprta. Življenje ne more iztisniti nobene solze več. To je solza groze, spominov, sol-

teško verjeti, a je bilo tako. Dolga je noč in veliko noči, neskončno veliko noči — noči brez konca.

To je bilo takrat, ko so nekateri spali v perncah, v mrzlih zimskih nočeh v toplih sobah, s polnimi želodci in brez strahu, s prebujanjem brez krikov: »Aufstehen« — vrstami in ostrih brizgov piščalk.

Zdi se, da se je čas za tre-

leten partizan in gledal ljudi, ki so ušli kreppljem nemške tovarne smrti. Vse se je mešalo, joč in smeh, solze žalosti in solze sreče, roke stisnjene v pest so se razklenile v topel prijateljski stisk roke.

Pozdravljeni tovariši!

Milan se je spomnil, kako je desetletja nazaj prvič prestopil vhod v Dachau, prestopil prag, ki je ločeval življenje od smrti.

»Mützen ab! Nemškega povelja ni razumel — esesovec je zamahnil ...

Tu v Dachauu čas ne teče tako, kot onkrat mejnih topolov. Trga se, tako kot se trga misel, beseda in pogovor. Za hip zastane, da se nato še hitreje požene naprej. Nima enakakega ritma, čutim svoje srce, ki se krčevito zažene, da bi ujelo lastno misel. Vse je kot sanjski privid. Zdi se mi, da čuti počasni otopeljajo pod pritiskom groze, ki se še vedno širi nad nekdanjim taboriščem. Tu so korakali možje v progastih »pižamah«, prikorakali in odkorakali. Počasi in z vso znano nemško pedantnostjo so jim izpili iz žil lastno voljo. So in niso! Bili so le številke, ki so jih vestno preštevali na jutranjem apelu pred odhodom na delo. Nešteti od njih so se zvečer vračali mrtvi na ramah tovarišev. Ob večernem apelu so trdi ležali na tleh, pred prvo vrsto živih. Preštetji bodo žive, prišteti k njim mrtva trupla na tleh: Vsi prisotni in zabeleženi — nemška točnost.

Eins, zwie, drei, vier ...

FRANC ZUPANČIČ iz Ljubljane je bil številka 152871. Kot politični jetnik je moral nositi rdeč trikotnik. Zaradi aktivnega dela kot terec je bil aretiran že leta 1941 in zaprt v Sempetrski kasarni v Ljubljani. Nato v Gonarsu, Cedadu, Trevisu in na koncu v Dachauu. Kalvarija stotisočev, s katere se mnogi niso vrnili.

Prisluhnil sem, ko je Franc pripovedoval: »Imeli smo Lauskontrolle — pregledi zaradi uši. Na steni v bloku 17 je bil plakat: »Ein Laus — Dein Todt« (ena uš — tvoja smrt). Gestapovec, komaj 18 letni Belgijec je odrejal — ti na desno, ti levo. Tisti, ki so morali stopiti na levo stran, so odšli — in nikoli več jih nismo videli. Franc je v Franciji dobil strel v prsa. Streljal je esesovec. Preživel je, a posledice so ostale.

Stopam po dolgi taboriščni ulici. Včasih so bile na obeh straneh dolge ulice barake — sedaj le velike kamnite plošče, na katerih so številke blokov, na desni lihe, na levi sode številke. Vidimo ploščo s številko 20 — »Block Zwanzig« je bil tu. Spominim se prijatelja, pred dvema letoma je umrl, pred 32. leti je bil tu, kot mlad močan mož je prišel. Vrnil se je kot starec, kot prazna posoda, težka 41 kilogramov.

Nikoli si ni več dodobra opomogel. Spominjam se njegovega obraza, ko sva govorila o Dachauu. Okoli ust mu je zaigral utrip, podoben skoraj zasmehu: »Da, stranišča smo imeli čista, snažna kot kakšen laboratorij, Nemci ljubijo čistočo.«

»Mützen auf — Arbeitskommando!«

IVAN KLANDER je prišel med partizane poleti 1944 v hudi ofenzivi zadnje zime so ga belogardisti januarja 1945 na Stajerskem ujeli, Nemci pa so ga odpeljali v Dachau, od koder se je poleti 1945 vrnil domov. Preživel je pekeli zadnjih mesecev lagerja

Mimo mene tiho kot v posvečenem prostoru stopajo ljudje, a jih ne vidim. Vidim na stotine trupel, zloženih v skladanice, goji in mrtvi so, a svobodni. Živi so morali ubogati — jawohl — a mrtvi se ne zmenijo več za nemške komande. Ne zdrznejo se več ob lajajoči nemški govoric, njihove mrtve oči mirno zro v sivo sajastonobo, ki ga dim iz dimnikov mnogih peči, v katerih ogenj nikoli ne ugasne, dela še bolj turobnega.

»Mützen ab!«

FRANC CIUHA iz Polja pri Ljubljani je pričel svoj boj 1941 na Pugledu, 1942 leta je okupil taborišče na Rabu, naslednje leto je bil že kacetnik v Dachauu, številka 59707, blok 24.

Franc je bil eden od 42 zapornikov, na katerih so nemški zdravniki delali poskuse. Preživel jih je samo šest.

Ker je nekoč »organiziral« 5 krompirjev, so ga privezali na stol in je dobil 25 udarcev. Nekateri jih niso preži-

smrti. V enem letu so mu izpadli vsi zobje. Ko je prenehal biti številka, je tehtal le 43 kilogramov.

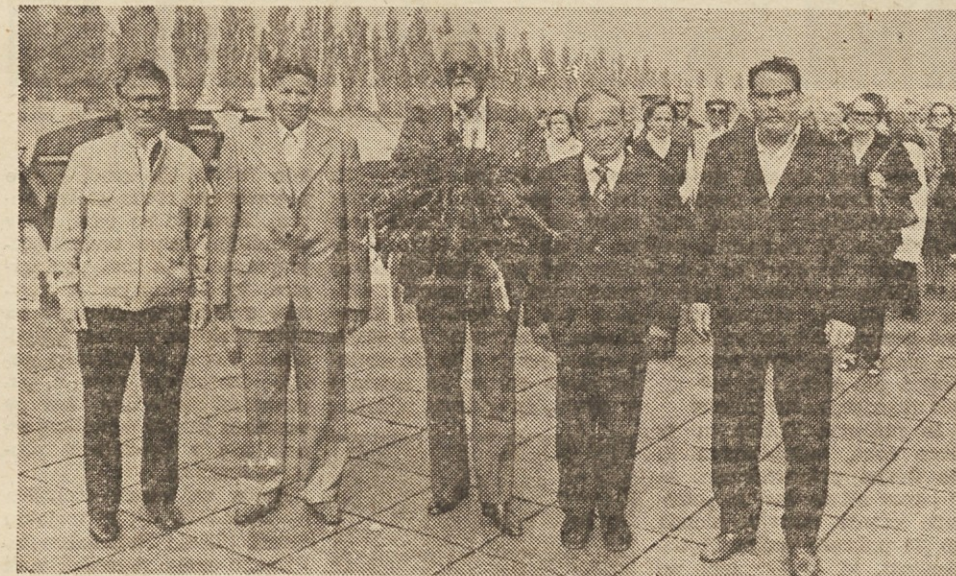
Pot v krematorij pelje preko majhnega potočka, kaj vse bi lahko povedal ljudem, ki danes stopajo po mostičku preko njega. Teče tiho, niti žuborenja se ne sliši, obnapi bodeči žici, kot ločnica med življenjem in smrtjo — na eni strani je krematorij.

Vrata v krematorij so odprta, preko dveh stopnic stopim v grozeče tih prostor, v katerem zazijajo odprte peči, na prvi pogled podobne pečem v kakšnih starih pekarnah. Kot brezžoba usta so te odprte, ki so požrle na tisoče trupel izmučenih ljudi, za katere v nemškem življenjskem prostoru »Lebensraum« ni bilo prostora.

veli. Sedaj je invalid I. stopnje.

Amerikanci so osvobodili taborišče 28. aprila 1945 in zaporniki so prenehali biti številke. Franc se je vrnil v Ljubljano junija 1945. Dachau je ponovno videl 1952 leta, tedaj še takšnega, kot je bil leta 1945.

Pred krematorijem stoji spomenik. Kacetnik v jetniški obleki in lesenih cokolah. Na spomeniku napis: »DEN TOTEN ZUR EHR DEN LEBENDEN ZUR MAHNUNG« — MRTVIM V ČAST, ŽIVIM V SVARILU. Oko se odmakne od škrlatnega cveta, ki je vzbrstel na cvetlični gredici. Rdeč je, kakor da bi posrkal vsa kri in zažareli živim v opomin: »NIKOLI VEČ«. ZVONE GJURIN

Udeleženci izleta upokojencev Emona v Dachau s spominskim vencem žrtvam tega zloglasnega taborišča Milan Jaksetič, Ivan Klander, Vili Kramar, Franc Ciuha in Franc Zupančič.

Stojim na velikem dvorišču — Appellplatzu — zbornem mestu, na katerem se je dvakrat na dan, v sivem jutranjem mraku in zvečer zbralo več kot 30 tisoč kacetnikov. Kljub temu, da sije danes prijetno sonce in je zborna mesto prazno, kot nebo nad njim, je v zraku nekaj nedoumljivo nerazumljivega. Nekaj, kar visi v zraku kot preteča nevarnost, skoraj oprijemljiva in jo čas v nas še ni zbrisal, morda tako ne bodo občutile tega šele nove generacije.

Ta dan se razlikuje od drugih. Pridušeni glasovi življenja, ki utripa onkraj zidov stražnih stolpov in žice, ki je še ostala, onkraj topolov zasajenih okoli lagerja, se mi zde sumljivi in zlohotni. Nehote se zdrznem ob zvoku avtomobilske troblje. Pogled mi zdrsrne ob upravnih stavbi, ki je taka, kot je bila pred štirimi desetletji, proti vzhodnim vratom z napisom: »Arbeit macht frei« — delo osvobaja — kakšna cinična ironija uporabiti prastaro resnico v perfidnem uničevanju človeškega dostojanstva, svobode in življenja v tovarni smrti.

Bivši Dachauci kacetniki, nekoč le številke, stoje pred spomenikom, stoje danes kot svobodni ljudje, z imenom in priimkom, polni človeškega dostojanstva. Stojte nemo in ponosno, a vendar ne tako, kot množica za njimi, drugačni so. Blizu njih stojim, a vendar se mi zdi, da so daleč proč od mene. Vidi stisnjene ustnice in s sivimi lasmi enega med njimi se poigrava jesenski veter. Nekdo je priprta oči, nekaj kot neskončni prezir odseva iz njih. Drugi ima oči skoraj široko odprte, kot da bi še zmeraj videli grozečo nevarnost, ki preti iz sivga zidu, na kate-

za ponosa in življenja. Želel bi podariti to solzo vsem živim ljudem, jo položiti v toplo roko materam in ženam, kot poslovilni šopek tistih, ki so ostali v tej tuji zemlji in se niso vrnili. Kje v nemškem taborišču bi lahko dobil v zadnjem hipu solzo, ko so kosti izsušene, krvne žile prazne in oko suho? Solza. Zadnji trenutek — solza! Kdo bi mogel poskrbeti za eno samo solzo?

VILI KRAMAR: V Dachauu le številka 135590 je bil 20. novembra aretiran v Celovcu, kjer je aktivno delal za NOB. Preživel je vse strahote zadnje hude zime 1944-45. Gledal sem ga, kako strmi v ploščo številka 17, ki označuje mesto, kjer je stal »Block«. Njegov Blockleiter je bil Nemec. Vili Bader številka 9, nemški komunist. Kramar se je vrnil 17. julija 1945 po zamotani poti repatriirancev preko Češkoslovaške in Avstrije v svobodno Jugoslavijo.

»Block« je bila približno 56 metrov dolga in 8 metrov široka lesena baraka. V sredini so bile umivalnice in stranišča. Na levi in desni strani sta bili dve sobi, ena za starešino bloka, v drugi pa je bil blokovni pisar — Blockschreiber. Naslednji sobi sta bili dolgi okoli 16 in široki 8 metrov, to je bil »Schlafraum«, prostor, kjer se je stiskala človeška čreda. Tu je stanovala množica — 250 ljudi v eni sobi.

Starešina bloka, ki je bil oborožen s korobačem ali gorjačo, je prvega prisilil, da se je ulegel s skrcenimi koleni po širini slamarice. Takoj zraven njega se je ulegel drugi, nato tretji in četrti. Tako so na enem ležišču ležali po štirje. Obračati se ni mogel nihče, niti ni mogel nihče stegniti noge. V višini so bila tri nadstropja. Danes je to

nutek ustavil, da se je zavrtel nazaj, kot da je nekdo rezko kriknil: »Mützen ab — kape dol — Achtung —, da se je čas vrnil nazaj v čas, ko je bil edini odgovor na tem mestu — »Jawohl«. Ta beseda, ki je ni v slovenskem jeziku, je poema: To je »da«, pomeni »razumel sem«, ki pomeni »točno, prav imate«, pomeni da uslužnosti in suženjske ponižnosti. Beseda pomeni dokončnost brez ugovora. Besedo »Jawohl« je zahteval esesovec, starešina bloka — blokač, starešina sobe — štubak ali kapo, vodja delovne skupine. Barak v Dachauu ni več, razen dveh, ki sta urejeni tako, kot pred desetletji v spomin in za opomin živim.

Tudi MILAN JAKSETIČ, takrat mlad Primorec, pomočnik mitraljeza v tretji četi Loške brigade, je bil v bloku 17. Prijet od okupatorja 13. novembra 1943 na Dolenjskem, je postal v Dachau številka 59826. V domovino se je vrnil 13. junija 1945.

Telega dne se dobro spominjam. V Kamnik so jih pripeljali z zavezniškimi tovarnjaki. Stal sem na Glavnem trgu, takrat komaj osemnajst-

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU

PETE ZIMSKE IGRE EMONE

V. zimske igre Emone v veleslalomu in družinskem veleslalomu 12. februarja

1978 v Kranjski gori — tani nad 130 tekmovalcev in točkah?

Odbor za šport in rekreacijo razpisuje V. zimske igre Emone v veleslalomu in družinskem veleslalomu, ki bodo v nedeljo 12. februarja 1978 v Kranjski gori.

Tekmovanje v veleslalomu bo ob 10. uri.

Pravico nastopa imajo vsi člani in članice posameznih osnovnih organizacij sindikata v DO in TOZD SOZD Emona. Pravico nastopa imajo tudi učenci v gospodarstvu. Stipendisti Emone nimajo pravice nastopanja.

Tekmuje se v naslednjih starostnih skupinah:

člani:

skupina A rojeni do vključno 1949 in mlajši,

skupina B rojeni od 1948 do 1938

skupina C rojeni od 1937 do 1927

skupina D rojeni 1926 in starejši

članice:

skupina A rojene vključno 1953 in mlajše

skupina B rojene od 1952 do 1942

skupina C rojene 1942 in starejše.

Tekmovanje bo ekipno in posamično.

Ekipno tekmovalje bo:

a) za moške ekipe
b) za ženske ekipe
c) za skupne ekipe

Moške ekipe:

Upošteva se po eden najboljši tekmovalci iz kategorij A, B, C. Moška ekipa šteje tri člane. Uvrstitev ekipe se izračuna po doseženih mestih — negativne točke.

Ženske ekipe:

Upošteva se po 2 najboljši tekmovalki iz treh kategorij. Ženska ekipa šteje 2 članice. Uvrstitev ekipe se izračuna po doseženih mestih — negativne točke.

Skupne ekipe:

Upošteva se trije najboljši tekmovalci v starostnih kategorijah, A, B, in C ter 2 najboljši tekmovalki iz treh kategorij, torej je v ekipi 5 tekmovalcev.

Zaradi izpopolnitve ekip se omogoča, da lahko starejšega tekmovalca-ko prijavite v mlajšo kategorijo — obratno pa ne.

Dolžina prog za posamezne kategorije je različna in sicer:

● za ženske in moške D kategorije od 400 do 600 m

● za ostale moške kategorije od 700 do 900 m.

Tekmuje se po pravilih SZJ.

Prijavnine ni. Prijave morajo biti pismene z navedbo vodje ekipe, ki bo poklican na zbiranje, katero bo dne 8. februarja 1978 ob 12. uri v Kersnikovi 2.

Zadnji rok prijav je 3. februar 1978.

Pismene prijave pošljite na naslov: SOZD EMONA Odbor za šport in rekreacijo, Kersnikova 2.

Prijava mora vsebovati: ime in priimek, letnico rojstva, kategorijo in pripadnost DO ali TOZD.

Primer:

Milan Marolt, 1949, kat. A moški, DO E-Commerce.

NAGRADE

● Najboljša skupna ekipa ter najboljša moška in ženska ekipa bodo prejele pokale, ostale ekipe pa diplome.

Pri posameznikih bodo s kolajnami nagrajeni prvi trije v vsaki skupini. Vsi sodelujoči bodo prejeli spominsko darilo.

Delitev startnih številok bo 1 uro pred pričetkom tekmovanja na cilju.

Razglasitev rezultatov in podalitev priznanj bo združeno s prijateljskim srečanjem vseh udeležencev in gostov na dan tekmovanja v hotelu Larix ob 15. uri.

Za vse udeležence bo organiziran skupen prevoz iz Ljubljane na dan tekmovanja ob 7. uri s Trga osvoboditve. Prosimo, da v prijavi tudi navedete, koliko vaših udeležencev se bo peljalo z avtobusi.

Vse stroške organizacije tekmovanja, prevoz iz Ljubljane v Kranjsko goro in nazaj, razglasitev, nosi odbor za šport in rekreacijo.

V primeru slabih snežnih razmer si organizator pridržuje pravico tekmovanje odločiti ali prestaviti. Vse spremembe bodo pravočasno javljene.

Tekmuje se na lastno odgovornost.

Prosimo, da upoštevate navedene roke in navodila razpisa.

Tako kot dosedaj, bo tudi letos prog postavljena tako, da nastopajočim ne bo delala večjih težav, saj je namen našega tekmovanja predvsem množičnost. Pričakujemo, da se bo tekmovanja udeležilo čimveč naših smučarjev. Vabimo seveda tudi navijače, saj prav oni prispevajo velik delež k prijetnemu tekmovalnemu vzdušju. Po možnosti naj sindikalne organizacije organizirajo na dan tekmovanja v Kranjsko goro izlet za svoje člane — nesmučarje, ki bodo morda

Tudi letos bo boj za sekunde.

naslednje leto na športnih igrah Emone tekmovalci.

DRUGI DRUŽINSKI

Lanski družinski veleslalom je uspel in tako je postal družinski veleslalom stalna panoga v okviru zimskih športnih iger Emone.

Odbor za šport in rekreacijo razpisuje drugi družinski veleslalom, ki bo v nedeljo 12. februarja v Kranjski gori s pričetkom ob 13. uri.

● Start ob 13. uri.

● Vrstni red starta: mama, otrok in očka. Družina mora šteti najmanj 3 člane.

● Število prijavljenih otrok ni omejeno. Pri seštevku časov družin se upošteva čas najboljšega otroka.

● Zmaga tista družina, katera ima najboljši seštevok doseženih časov (čas mamiče, čas enega otroka in čas očeta).

● Pismene prijave morajo vsebovati priimek družine ter imena mamiče, očeta ter vseh nastopajočih otrok, kakor seveda tudi DO ali TOZD, katerega član je eden izmed staršev.

● Prijavnine ni. Pismene prijave pošljite na naslov: SOZD Emona, Ljubljana Odbor za šport in rekreacijo, Kersnikova 2.

Zadnji rok prijav je 3. februar 1978.

Zbiranje startnih številok dne 8. februarja 1978 ob 12. uri v Kersnikovi 2.

Nagrade:

● Prve tri uvrščene družine prejmejo pokale, vsi sodelujoči pa spominsko darilo.

● Delitev startnih številok bo 1 uro pred pričetkom tekmovanja na cilju.

● Razglasitev rezultatov bo v hotelu Larix, na dan tekmovanja ob 15. uri.

● Za vse udeležence bo organiziran skupen prevoz iz Ljubljane — na dan tekmovanja ob 7. uri s Trga osvoboditve. Prosimo, da v prijavi tudi navedete, če se boste peljali z avtobusom, katerega preskrbi organizator.

● V primeru nezadostnega števila prijav ali slabih snežnih razmer si organizator pridržuje pravico tekmovanje odpovedati ali prestaviti. Vse spremembe bodo pravočasno javljene.

● Tekmuje se na lastno odgovornost.

● Prosimo, da upoštevate navedene roke in navodila razpisa.

Vse dodatne informacije dobite pri Miri Težakovi, referentu za šport in rekreacijo, telefon 310-655.

NAŠI DOPISNIKI

Eden naših stalnih dopisnikov iz DO Emona Commerce je Tone Zidan, vodja oddelka v sektorju B za maščobe, sladkor, mliinske in konditorske izdelke ter diabetično hrano.

V Emone dela tretje leto. Doma je iz Zaloga pri Ljubljani. Čeprav je bilo težko, pet otrok je bilo pri hiši, se je odločil za študij ekonomije.

Ze v dijaških letih ga je privlačil poklic novinarja ter je med študijem v času počitnic sodeloval pri ljubljanskem OGP Delu kot novinar v športni redakciji. Postal je član združenja športnih novinarjev Slovenije ter je razen pri Delu sodeloval tudi kot dopisnik pri ljubljanskem dnevniku, zagrebških športnih novostih, pri RTV Ljubljana pa je nastopal tudi kot komentator ligaških nogometnih tekem.

Pravi, da ga to delo veseli

in ga ima za svoj konjiček. Pri E-Informatorju dela nekaj več kot leto dni, čeprav ima že skoraj petnajstletni staž dopisniškega udejstvovanja.

Prav zaradi tega pričakujemo, da se bodo njegovi članki pogosteje pojavljali v našem glasilu in da bo več poročil o delu naše zunanje trgovine, o kateri nismo preveč gostobesedni.

Mimogrede, ko smo se pogovarjali z njim v našem uredništvu, nam je nehote povedal, da so letos uvozili že 20 tisoč ton sladkorja iz Brazila, dve pošiljki (1.200 ton) surovega olivnega olja iz Tunisa, da smo izvozili dokajšno količino konditorskih izdelkov (vafliji) na Češkoslovaško in da smo se v zadnjem času prebili tudi na tržišče Malte, ki je dokaj zahtevno, da je teža dela v tem oddelku predvsem na izvozu mastne kisline, ki jo dobimo pri rafinaciji v naših oljarnah, da te izvažamo veliko v sosednjo Avstrijo ter da smo dve poskusni pošiljki že poslali na tržišče Švedske in ZRN, da je specifičnost poslov v tem oddelku za potrebe Zvezne direkcije za rezerve prehranbenih izdelkov in podobno.

Vse to smo zvedeli v pičlih petih minutah.

IŠČEMO NAJBOLJŠI E - MARKET

Pri mesarju v Savskem naselju je točnost doma.

Nadaljevanje s 5. strani

jo ob ponedeljkih in petkih. Pravijo, da je sicer v zadnjem času prometa manj, ker je meso dražje, da pa Italijani še vedno prednjačijo. Predno smo »pritisnili« pogled v mesnico, je pristopil še mesar, ki nam je pritrtil, da Marica v mesnici zaleže za celega moškega.

Kot v vseh naših marketih na obali in bližini državne meje je tudi tu menjalnica in oddelek s spominki ter blagajna HKS Emona, na kateri smo hoteli dvigniti nekaj gotovine. Poslovodja je bil tako pripravljen, da nam

izplača, a glej ga, šmenta — knjižico smo pozabili doma! Hvala za drugič, dobra volja — tudi nekaj velja.

V trgovini vlada red. Imeli smo občutek, da zaposleni res store vse, kar morajo storiti in morda še kaj več, tudi tisto kar morejo. Ne nazadnje nam je to, da je bil poslovodja oblečen v sivomodro delovno haljo, tudi nekaj povedalo.

Motila nas je le prazna plastenka od čistila CLAREX na polici za mleko.

»Jojo, to niste videli«, je dejala prodajalka, a je bilo že zapisano.

Zaposleni so se nam pri-

tožili, da aranžerji ljubljanske markete lepše in bolje urede, kar pa jim nismo verjeli.

Kot smo ob začetku akcije povedali, da bomo obisk kakšnega marketa ponovili, oziroma ga ponovno obiskali ter oceno v obeh potrošnikih »popravili«, seveda če bodo zato razlogi ali pa bomo kakšno zvezdico odvzeli, to obljubo tokrat izpolnjujemo.

Market v Savskem naselju smo ponovno obiskali 13. januarja, popoldne ob 15.20.

Ta market je bil prvi, ki smo ga vzeli na piko lani 1. septembra in je dobil v

očeh potrošnika 6 zvezdic od desetih možnih.

Pregledali smo predvsem tiste pomanjkljivosti, na katere smo se »spotaknili« ob našem prvem obisku. Presenečenje že na prvem koraku.

Izložba, ki nam je prvič ponujala razmetane potrošniške dobrine, je bila lepo urejena, kartonske škatle so izginile — »mačka v žaklju« ni bilo več.

Tudi zunanja podoba trgovine je lepša. Smeti pred vhodnimi vrati ni več. Na steklu plakat lepo obvešča potrošnike o »voznem redu« Emoninih trgovin ob sobotah in pred prazniki.

V bifeju, ki je bil sicer nabito poln, se je natakarcica urno vrtela med gosti ter sproti ročno odnašala izpraznjen kozarce in skodelice kave.

Pet kupcev je stalo v vrsti pri mesarju, nekaj daljše vrste so bile pred blagajnam kljub temu, da so »delale« kar tri blagajne.

Utrnila se nam je misel, da je bil naš obisk morda »izdan« vendar to ni bilo možno, ker smo se za obisk marketa odločili šele v zadnjem hipu.

Naj bo tako ali drugače, marketu v Savskem naselju

tokrat velja priznanje.

DOSEDANJI REZULTATI:

Kriteriji: ljubeznivost, urejenost, ponudba — ocene od 1 do 10 — so v očeh potrošnika dobili:

- E-market Koper, JLA ★★★★★★ + (8+)
- E-market Sežana ★★★★★★ (8)
- E-market Savsko naselje ★★★★★★ + (7+)
- E-market Mengeš, Vižmarje in Ilirska ★★★★★★ (7)
- E-market Kamnik, Vojkova, Hubadova, Skofja Loka, Stražišče pri Kranju ★★★★★★ + (6+)
- E-market Saranovičeva in Vodice ★★★★★★ (6)
- E-market Gogalova, Potrčeva in Titova 25 ★★★★★★ + (5+)
- E-market Prule, Gosposvet, ska in Vir pri Domžalah ★★★★★★ (5)
- E-market Nove Jarše ★★★★★★ (4)
- E-market Celovška 407 ★★★★★★ — (4—)

E-INFORMATOR

market	dohodkovna produktivnost ekonomičnost	rentabilnost uporabljenih sredstev	akumulacija akumulacija čistega dohodka	—	—
Skofja Loka	26.852	97,8	—	—	—
Sežana	31.124	98,7	—	—	—
Vodice	54.607	100,5	1,7	6,5	—
Stražišče	51.509	101,7	6,5	19,9	—

Vaše zaupanje - naše zadovoljstvo

Emona za vse, vselej in vsepovsod

NAGRADNA E - KRIŽANKA

NAGRADE ZA NOVOLETNO KRIZANKO

IZZREBANI SO BILI IN PREJMEJO:

1. nagrado - vikend pension za 2 osebi v hotelu Bernardino v Portorožu:

MIHAELA SMAJGL, Zdravilišče Čateške toplice, 68250 Brežice.

2. nagrado - vikend pension za 2 osebi v hotelu Riviera v Portorožu:

ing. MIRAN PETERLIN, DSSS, Ljubljana, Miklošičeva 4

3. nagrado - vrednostni bon za 300 din: FRANC BOLTA, DO Blagovni center, Ljubljana, Smartinska 102

4. nagrado - vrednostni bon za 200 din: ALOJZIJA SEČKO, upokojenka, Ul. bratov Kunaverjev 5, 61000 Ljubljana

5. nagrado - mortadela »Special«, izdelek Mesne industrije ZALOG: JANEZ KOS, DO Mesna industrija Zalog

6. nagrado - torta, izdelek Pekarne Center, Ljubljana: DRAGA JEZERSEK, Smrekarjeva 17, 61000 Ljubljana

7. nagrado - 450 gramski zavitek kave, DO Blagovni center Ljubljana: DARE GORJAN, DO Emona commerce, koordinacija, Ljubljana Kersnikova 2

8. nagrado - 2 kg svežih postrvi, DO Ribarstvo-eksport, Ljubljana: MIRA BOLTE, E-market, 64270 Jesenice

9. nagrado - vrednostni bon za 100 din: MARINKA ZAVRSAN, DSSS, Ljubljana, Kersnikova 2

10. nagrado - vrednostni bon za 100 din: BARBARA MEDVED, TOZD Hotel Slavija Maribor

11. nagrado - paket »6 dni - 6 jedi«, izdelek Mesne industrije Zalog; CILKA BENEDIČIČ, E-market, 64270 Jesenice

12. nagrado - 200 g kave E-special: MAJDA BRAJIČ, DSSS, Ljubljana, Miklošičeva 4

13. nagrado - sodček klslega zelja - JOZICA MARZIDOVSEK, Emona commerce, računovodstvo, Kersnikova 2, Ljubljana, ČESTITAMO!

				Tovarna močnih krmih	pokrivalo	Grčija	jajčnik	želez. voz	Švedska	višin. točka	oče	medmet	mit. letalec	zver iz podruž. psov	dišavilo	
				vrsta drevesa					štajerski kronist 1265-1322 gora v Turčiji							
				Kutina		Š. ime Lj. društvo za prouč. NLP						veznik vrsta stebila				
				boginja svitanja								nosilna gred rim. cesar				
				opera (VERDI)	navdušen	tanka, drobna ime						lokovni odjemnik račun (arab.)				
				avtomat	vojak	tulje, pazderje	Skup med NOB tara			švic. kriminalist del. in umrl v Bgd 1929 les tise					tona	
izvleček rženih rožičkov																
izdelek MIZ-a																
Avar							Pergam. kralj vel. mačka						para Sarajevo			
zbor devetih																
čistilni prašek							15. dan rim. koled org. vida									
sestavil in narisal: ZVONE G.	Pokraj. komite	del soda rutenij														
začetek																
sel																

ZADNJE POROČILO

NOV SEKRETARIAT ZK SOZD EMONE

Ljubljana, 16. januar - Na današnji konferenci Zveze komunistov SOZD Emona so člani konference obravnavali in sprejeli zaključke, ki jih je predlagala komisija, imenovana lani v mesecu oktobru, ter izvolili nov sekretariat ZK - SOZD Emona

Zaključki konference ZK SOZD Emona:

● ZK v sestavljeni organizaciji združenega dela Emona je v obdobju od leta 1975 do konference v letu 1977 prešla faze razvoja, ki jih narekuje zakon o združenem delu s tem, da je bila postavljena nova samoupravna organiziranost in istočasno sprejeti samoupravni sporazumi, ki to samoupravno organiziranost uzakonjuje.

● V omenjenem času, t.j. do konca leta 1977 so bili sprejeti vsi potrebni samoupravni sporazumi s tem, da so bili določeni samoupravni sporazumi pripravljene ali so bili v fazi sprejemanja. Na konferenci ZK je bilo ugotovljeno, da je potrebno obširno delovati na dopolnjevanju posameznih samoupravnih sporazumov v naslednjem obdobju ter s tem potrebno dograjevanje medsebojnih samoupravnih in poslovnih odnosov.

● Nadalje je bilo na konferenci ugotovljeno, da ne smemo ostati na formalističnem principu reševanja odnosov, ki se končujejo s sprejetjem samoupravnih sporazumov, ampak je potrebno razvijati medsebojne odnose, ki izhajajo iz delitve sredstev osebne dohodke in spora-

zume, ki zadevajo medsebojno poslovno sodelovanje v duhu dohodkovnih odnosov in vseh realizacij, ki izhajajo iz zakona o združenem delu.

● Posebno pozornost morajo organizacije ZK posvetiti področju kadrovske politike, ki ne glede na to, da morajo vsebovati vsa določila resolucij in priporočila o izvajanju kadrovske politike, vsebuje tudi konkretne in opredeljene zahteve, ki izvirajo iz srednjeročnega programa razvoja sestavljene organizacije, novih investicij in splošnega reševanja kadrovske politike na področjih, ki se odpirajo v celotnem SOZD.

● Trenutno je najaktualnejša naloga organizacij ZK v okviru SOZD in izven nje, realizacija sistema nagrajevanja po delu oziroma samoupravni sporazum o delitvi dohodkov in osebnih dohodkov. Na konferenci je bilo ugotovljeno, da v zakonskem roku ne bo mogoče opredeliti vseh nalog in izdelati dokončne osnove in merila, ki naj veljajo za daljše časovno obdobje. Zato moramo v naših samoupravnih sporazumih precizirati možnosti za nenehno spremljanje in dopolnjevanje sistema delitve po delu, zato, da bomo lahko sledili tehnološkemu napredku, inovacij, realizacij in celotnemu trenutnemu gospodarjenju z družbenimi sredstvi. V teh vprašanih je osnovna naloga organizacij ZK, boj za večjo produktivnost, zmanjševanju stroškov, varčevanje, organizacija dela, skratka boljše gospodarjenje.

● V samoupravni sistem moramo vključiti izredno pomembno področje inovacijske in racionalizacijske dejavnosti ter na ta način prispevati k izboljšanju tehnologije in gospodarjenja vseh delavcev v združenem delu.

● Vprašanje svobodne menjave dela in relacija med delovno skupnostjo skupnih služb SOZD in posameznimi DO in TOZD. Principi dela in doseženi rezultati gospodarjenja posameznih delovnih organizacij v okviru SOZD nam narekujejo, da je pot kvalitetno in kadrovsko dovolj zasedenih del oziroma delovnih mest v SOZD sigurno potrebno. Ugotavljamo, da tudi te trenutno obstoječe službe ne zadovoljujejo potreb funkcionalnega in dobrega dela posameznih enot. S tega stališča daje konferenca ZK podporo naporom pojačanju strokovne službe v delovni skupnosti skupnih služb s pogojem kvalitete in ekonomičnosti.

● Konferenca ZK je nadalje ugotovila, da je potrebno stalno dograjevati delegatski sistem ne na ravni zunanjih družbeno-političnih institucij, temveč v posameznih TOZD in DO ter s tem zagotavljati samoupravne odločitve, ki so v korist gospodarjenju v posameznih organizacijah združenega dela. Istočasno je potrebna izbira delegatov, ki poznajo celoten družbeno-politični sistem, svojo TOZD in širše družbene interese. Enako velja tudi za priprave na kongres ZK Slovenije in Jugoslavije.

NAGRADE ZA E-KRIŽANKO

Tokrat smo za reševalce pripravili 5 nagrad in sicer:

1. nagrada - vrednostni bon za 400 din
2. nagrada - vrednostni bon za 300 din
3. nagrada - vrednostni bon za 200 din
4. nagrada - vrednostni bon za 100 din
5. nagrada - vrednostni bon za 50 din

Rešitve nagradne E-križank

ke pošljite v zaprti kuverti z oznako »NAGRADNA KRIŽANKA« na naslov: E-Informator, 61000 Ljubljana, Kersnikova 2, do vključno 13. februarja 1978.

Naprošamo reševalce, da navedejo točen naslov z oznako DO ali TOZD, ker imajo pravico do zrebanja le delavci, zaposleni v SOZD Emona. Pravico do zrebanja imajo tudi upokojenici in študenti Emona.

UREDNIŠTVO

Na seji sveta je bil izvoljen sekretariat sveta ZK SOZD Emona:

ING. FRANC DOLINAR, DO Emona Inženiring
FRANC KIKELJ, Delovna skupnost SOZD Emona
MATIJA POČIVAVSEK, TOZD Tovarna močnih krmil

FRANC VRHOVNIK, TOZD Grand hotel Union
FRANC BRODARIČ, DO Emona Blagovni center
FERDO CIGALE, DO Emona Commerce
AVGUST GOLOB, Delovna skupnost Emona Merkur Ljubljana

SAFET DJUSIČ, DO Emona Merkur, TOZD Maloprodaja Ljubljana
KAREL LONČAR, DO Emona Centromerkur, export-import Ljubljana

E-Informator

VESELIN DJURANOVIČ ČESTITAL GLOBTRADE

München, 15. decembra - Predsednik ZIS VESELIN DJURANOVIČ je kolektivu GLOBTRADE München ob njihovih delovnih uspehih v lanskem letu poslal naslednjo brzojavko:

Spoštovani tovariši, spričo vaših izrednih uspehov, ki ste jih letos dosegli v izvozu iz SFRJ vam priskrbeno čestitamo in se vam najlepše zahvaljujemo.

Vsemu vašemu delovnemu kolektivu želimo še polno delovnih uspehov, osebne sreče in zdravja v novem 1978. letu.

Priprčen pozdrav - Zvezni izvršni svet

informator

glasilo delovne skupnosti - emona ljubljana

E-Informator - Izdaj: komisija za informiranje delavskega sveta SOZD Emona - Izhaja enkrat mesečno - Ureja: uredniški odbor; glavni in odgovorni urednik Miran Blaha. Uredništvo: 61000 Ljubljana, Kersnikova 2, tel. 310-655 Int. 225 ali 316-472 - Tisk: CGP »Delo«, Ljubljana - Naklada: 10.000 izvodov - Oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov.